

Antidogma - Obama baljós öröksége

2017 február 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Mivel a legjobb védekezés a támadás, jobb atomizálni az ellenséget.

A jelenlegi nemzetközi káosz fő oka nem Oroszország, Irán vagy Észak-Korea, hanem az, hogy a világ (jelenleg még) vezető hatalma behódolt egy kozmopolita oligarchiának, amely fűtül a világbékére, ha profitról van szó. Obama dicstelen uralkodásának a vége igencsak puskaporosra sikeredett. *Mark Milley*, az amerikai hadvezérkari főnöke kijelentette, hogy egy „rendkívül gyilkos konfliktus” Oroszországgal „csaknem biztos”.

Azok számára, akiknek kételyeik lennének ennek természetét illetően, *Ashton Carter*, Obama hadügyminisztere eloszlatta a homályt. A bornírt szobatudós (civilben fizikus és egyetemi tanár) mintapéldányként nagy bölcsen emlékeztetett rá, hogy az USA fenntartja magának „az első atomcsapás” jogát minden potenciális ellenséggel szemben. Az atomfegyver bevetésének amerikai doktrínája egyáltalán nem új keletű. Az izraeli modell csodálójának számító Pentagon régóta hisz a preventív támadás és a nukleáris tüz kombinált hatékonyságában, így a többi atomhatalomtól eltérően az USA nem csak elrettentőnek tartja atomarzenálját. Washington számára az atomfegyver a potenciális fenyegetés megsemmisítésére szánt támadó fegyver.

Mivel a legjobb védekezés a támadás, jobb atomizálni az ellenséget. Washingtonban ez a doktrína feketén fehéren szerepel a hivatalos dokumentumokban, Obama második mandátuma alatt azonban valósággal új életre kelt, aki ezzel a szájhangs retorikával akarta hitelesíteni kardcsörtető politikáját, amely a pszichésen még nála is labilisabb és infantilisabb *Clintonné* elnöksége alatt szinte biztosan globális atomháborúhoz vezetett volna. Azokat, akik elhitték „a Pentagon neokonjai által manipulált kedves elnök” mesét, ez nyilván hideg zuhanyként éri.

Ezek a harcias nyilatkozatok csak hengegések lennének? Üres fenyegetések az idegháború frontján? A verbális eszkaláció hangulati elemei, bármiféle következmény nélkül? Amelyik kutya ugat, az nem harap. Persze, de azért vannak objektív adatok. Az Egyesült Államok éves katonai költségvetése kilencszerese Oroszországnak, egyedül a világ hadi kiadásaink a felét képviseli. 1945-ben az USA habozás nélkül bevetette az atomfegyvert, és sohasem lehet tudni, hogy hova vezet a hatalmi hübrisz.

Clintonné egyszer kikottyantotta, hogy a gigantikus atomfegyverkészletnek, amellyel a „példás nemzet” rendelkezik, semmi értelme sem lenne, ha irtóznának a tényleges használatától. Az az Amerika, amelyet a legutóbbi elnökválasztáson *Clintonné* képviselt és amelyre *Trump* (ideiglenesen?) hangfogót tett, kész lenne üveggel olvasztani azokat, akik akadályozzák diadalmas menetelését a világkormány felé. Hengegések vagy sem, ezek a harcias nyilatkozatok a feszültség növekedésének a szimptomái, és ez az új hidegháború tovább fokozza az amerikai katonai-ipari komplexum étvágyát, szédületes haszonnal kecsegtetve az új katonai technológiákért folytatott versenyfutásban. Az USA-ban egy pokoli alkémiában egyesül a gazdasági hatalom és a katonai impérium, egymást kölcsönösen támogatva, ozmózisban működve. Következésképpen a várható összecsapás a „mély állam”, a multinacionális trösztjei, a megabankjai és a különböző biztonsági szervezetei számára gigantikus hatalmi és anyagi lehetőségeket tartogat.

A Szovjetunió 1991-es szétesése azt az illúziót keltette, hogy a hidegháborúnak vége. Súlyos tévedés volt. A Kelet és Nyugat közötti konfliktus Obama elnöksége alatti feléledése retrospektíve is bizonyítja, hogy a kommunista és kapitalista blokk közötti feszültséget nem az állítólagos szovjet fenyegetés generálta. A Szovjetunió eltűnésével ugyanis egyáltalán nem történtek el a feszültség okai, mert a valódi fenyegetés mindig az, amelyet a „különleges nemzet” jelentett és jelent ma is az államok szuverenitására és a népek közötti együttműködésre. A második világháború után a szovjetek (a Varsói Szerződés és Kuba) által indított külföldi katonai intervenciók száma eltörpül az amerikaiak (és NATO-csatlósaiak) e téren mutatott teljesítménye mellett. Ez a permanens fenyegetés valójában a globális oligarchia hatalomvágyából ered, amelynek parancsnoki központját a City–Wall Street-tengely alkotja. Az aranyborjú imádóinak jó lelkiismeretből dagasztott és hangzatos demokratikus-humanitárius lözungokkal díszített pénzsóvársága fenyegeti a világbékét, nem *Vlagyimir Putyin*, *Hszi Csin-ping*, *Ali Hamenei* vagy *Kim Dzsongun*.

Barack Obama ezt a fináncoligarchiát szolgálta, de militarista politikájával legalább emlékezetes leckét adott a naivaknak, akik azt hiszik, hogy az Egyesült Államok elnöke más is lehet, mint a globalista pénzhatalom ügynöke. Fügefalevélként megkapta tőlük a Nobel-békedíjat, hogy aztán annál gátlástalanabban és tipikusan amerikai képmutatással háborúskodhasson piszkos érdekeik védelmében, de persze a „Jó” nevében. Az összes jelenlegi konfliktus az általa mesterfokon vezetett káoszstratégia terméke. A vaktában gyilkoló drónok háborúja kiszolgáltatta Afganisztánt a táliboknak. Szíriában a nyugati-izraeli-szaúdi beavatkozás és Washington szövetsége az iszlamista terroristákkal romba döntötte a fél országot. Az európai lakóival végrehajtott líbiai intervenció káoszba sodorta az egész Száhel-övezetet. Jemenben a szaúdi légierő Made in USA bombákkal gyilkolja a polgári lakosságot.

Obama kormányzásának hazai mérlege, ha lehet, ennél is kiábrándítóbb. Még az „övéi” sem tudtak profitálni

bel?le, éppen ellenkez?leg. Mára a fekete családok átlagjövedelme az 1967-es szintre esett vissza, és alig éri el a fehér családok átlagjövedelmének 58 százalékát. A néger többség? szövetségi f?városban ennél is megdöbbent?bb a fekete–fehér vagyoni különbség, Washingtonban ugyanis a fehér háztartások átlagjövedelme 81-szer magasabb, mint a feketéké! Országosan a szegénységi küszöb alatt él? néger aránya 22 százalékról 27-re n?tt, és körükben a munkanélküliség szintje legalább kétszerese a fehérekének. A b?nügyi helyzet is a feketék társadalmi marginalizálódását mutatja: százezer 25-34 év közötti néger férfi közül évente 75 válik gyilkosság áldozatává, kilencszer annyian, mint a hasonló korú fehér férfiak közül. Az biztos, hogy Obama nem a világbéke és a néger ügy apostolaként fog bevonulni az amerikai történelembe, amely szerepet a b?rszíne alapján ráosztották a naivak.

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló